

Til høringsinstansene

16. mars 2026

Høring – endringer i NRS 16 Årsberetning

Norsk RegnskapsStiftelse (NRS) sender med dette på høring forslag til endringer i NRS 16. Begrunnelsen for forslaget fremgår av punkt 2.

1. Forslag til endring

NRS foreslår at NRS 16 endres ved at følgende setning tas inn som nytt annet punktum i NRS 16 punkt 2.1 annet avsnitt:

«Årsberetningen skal utgjøre et sammenhengende dokument med en klar begynnelse og slutt.»

2. Nærmere om forslaget til endring av NRS 16

Ved innføringen av regnskapsloven var den alminnelige forståelsen at årsberetningen utgjorde ett sammenhengende dokument, med en klar begynnelse og slutt. I årene som fulgte har praksis endret seg, blant annet som følge av internasjonal påvirkning. Spørsmålet om årsberetningen skal forstås som et separat, sammenhengende dokument ble for alvor aktualisert ved endringen av regnskapsloven som følge av gjennomføringen av bærekraftsrapporteringsdirektivet (CSRD) i 2024 og kravet om at bærekraftsrapporteringen skal «være tydelig identifiserbar og gis i en egen del av årsberetningen», jf. regnskapsloven § 2-4 første ledd. Problemstillingen har implikasjoner for strukturen og utformingen av årsrapportene til norske foretak, og er dermed av betydning for brukerne av årsrapporten. Problemstillingen har også relevans for revisors arbeid knyttet til årsberetningen, jf. revisorloven § 9-4.

I vurderingen er det sett hen til gjeldende lov, forarbeider, EU/EØS-regelverk og en begrenset gjennomgang av svensk/dansk rett. Det finnes få kilder som eksplisitt klargjør spørsmålet om årsberetningen skal være et sammenhengende dokument, men det er en del rettskilder som omtaler formålet med årsberetningen, og det som skiller årsberetningen som informasjonskilde fra årsregnskapet. Disse er kartlagt og vurdert. I tillegg er enkelte andre momenter vurdert og hensyntatt i grunnlaget for endringsforslaget.

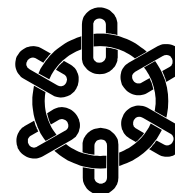
Rettskildene

Forarbeidene til regnskapsloven er tydelige på at årsberetningen er et separat medium for informasjon om årsregnskapet og den regnskapspliktige (jf. blant annet Ot.prp. nr. 42 (1997–1998) punkt 11.5). Dette synes ikke å være endret i nyere forarbeider for gjeldende bestemmelser om årsberetningen (jf. regnskapsloven §§ 2-1 og 2-2). Det at årsberetningen

Postboks 2914 Solli, 0230 Oslo

Telefon +47 23 36 52 00 – Organisasjonsnummer: 975 550 753 MVA

E-mail: nrs@revisorforeningen.no – Web: www.regnskapsstiftelsen.no

skal utgjøre en separat del som supplerer årsregnskapet, kan brukes som argument for å påstå at årsberetningen skal være et sammenhengende dokument med en tydelig begynnelse og slutt. Samtidig følger ikke dette eksplisitt verken av forarbeidene eller regnskapsdirektivet.

Bærekraftsrapporteringsdirektivet (CSRD) inneholder et eget krav om at bærekraftsrapporteringen skal tas inn i årsberetningen. Artikkelen 19a sier følgende (her i dansk versjon av direktivet): «Oplysningene omhandlet i første afsnit skal tydeligt kunne identificeres i ledelsesberetningen ved hjælp af et særskilt afsnit i denne.» Direktivkravet er gjennomført i regnskapsloven § 2-4 første ledd siste punktum som lyder slik: «Bærekraftsrapporteringen skal være tydelig identifiserbar og gis i en egen del av årsberetningen.»

Det at bærekraftsrapporteringen skal tas inn i årsberetningen, vil kunne ha implikasjoner for hvordan årsberetningen struktureres. Bærekraftsrapporten skal inngå i sin helhet, med unntak av den adgangen bærekraftsrapporteringsstandardene (ESRS) gir for å oppfylle opplysningskrav ved henvisning (se nærmere omtale under). Det at bærekraftsrapporten inngår som et hele i noe annet (her: årsberetningen), vil kunne tolkes som at årsberetningen må utgjøre et sammenhengende hele som rammer inn bærekraftsrapporten. Det vil være vanskelig å la noe inngå i noe annet, dersom dette «annet» utgjør noe fragmentert.

Det forhold at regnskapsdirektivet (gjennom endringsdirektiv) har særskilt regulert adgangen til å oppfylle opplysningskrav gjennom henvisning til andre offentlige dokumenter (som eksempelvis redegjørelse om foretaksstyring (jf. regnskapsloven § 2-9) og i noen grad opplysninger i bærekraftsrapporten^[1]), kan tyde på at årsberetningen er tenkt som et sammenhengende hele, ettersom unntak krever særregulering. Det at EU uttrykkelig har regulert adgangen til å oppfylle plikter for årsberetningen i tilfeller der opplysningene er offentlig tilgjengelige utenfor årsrapporten, er imidlertid neppe et tungtveiende argument for at det foreligger et forbud mot å presentere deler av årsberetningen på ulike steder i årsrapporten.

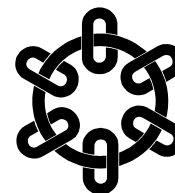
Årsberetning i Sverige og Danmark

Sverige og Danmark har bestemmelser om årsberetningen i henholdsvis redovisningslagen og årsregnskapsloven. Begge land har gjennomført regnskapsdirektivet og bærekraftsrapporteringsdirektivet.

Vi har i gjennomgangen av bestemmelsene om årsberetning i redovisningslagen og årsregnskapsloven ikke funnet bestemmelser som angir en eksplisitt plikt om at årsberetningen skal være et sammenhengende dokument. De bestemmelser som gjelder årsberetningens struktur, for eksempel adgang til å henvise til opplysninger gitt i annet offentlig dokument, synes å ha EU-rettslig begrunnelse.

Praksis i Norge og utviklingen de senere år

Praksis i Norge synes å være relativt ensartet. Årsberetningen har tradisjonelt blitt presentert som et sammenhengende dokument, selv når den har vært en del av en større årsrapport. De senere årene har praksis til en viss grad endret seg, særlig blant store børsnoterte foretak, som følge av tilpasning av årsrapporten til integrert rapportering. ^[2] IFRS Foundation har utviklet et eget rammeverk for integrert rapportering, IR Framework, som angir prinsipper for innhold

og struktur i en integrert rapport. Ved gjennomgang av et utvalg årsrapporter for 2024 fra norske børsnoterte foretak ble det imidlertid ikke funnet henvisninger til IR Framework. Det er derfor uklart om rapportene er utarbeidet (fullt) i samsvar med dette rammeverket.

Utarbeidelse av integrert årsrapport har i noen tilfeller ført til fragmentering av årsberetningen, noe som har gjort det mer krevende å identifisere hvilke deler av årsrapporten som utgjør årsberetningen. Spørsmålet er om dette er problematisk så lenge innholdskravene til årsberetningen er oppfylt. Vi har i det følgende omtalt enkelte forhold som trekker i retning av at en slik praksis er mindre ønskelig enn årsberetningen presentert som et sammenhengende dokument. Se også neste punkt om relevant forskning om bruk av integrert rapportering og beslutningsnytte.

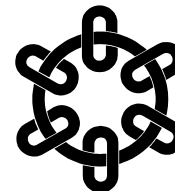
Det anses relevant for brukere av årsrapporten å kunne identifisere hvilke deler av årsrapporten som er underlagt revisjon eller attestasjon, og hvilke som ikke er det. En årsrapport vil kunne omfatte opplysninger som er underlagt revisjon med betryggende sikkerhet (årsregnskapet), opplysninger som er underlagt vurdering av oppfyllelse av lovkrav og konsistenssjekk (årsberetningen), og opplysninger som ikke er underlagt annen kontroll enn konsistenssjekk (øvrige deler av årsrapporten).^[3] Det at årsberetningen utgjør en klart avgrenset del av årsrapporten gjør det lettere for brukerne å skille årsregnskapet og årsberetningen fra øvrige deler, og dermed forstå hvilke deler som omfattes av ulike former og grader av revisors kontroll.

Brukere kan også ha interesse av å vite hvilke deler av årsrapporten som oppfyller ulike lovkrav. Dersom årsberetningen ikke presenteres som et sammenhengende dokument, kan det være vanskelig å avgjøre hvor opplysningskravene er ivaretatt. Det å vite hvilke deler av årsrapporten som oppfyller hvilke opplysningskrav er naturligvis også relevant for revisor og for kontrollmyndigheter. I enkelte tilfeller hvor årsberetningen ikke har vært presentert som et hele, har den regnskapspliktige lagt ved en tabell som viser hvilke deler av årsrapporten som oppfyller de ulike lovkravene til årsberetningen. En slik løsning kan gi noe oversikt over hva som dekker de ulike delene av krav til innhold i årsberetningen, men det er grunn til å anta at løsningen ikke fullt ut kan gi samme nytte som en årsberetning presentert som et samlet, sammenhengende hele.

Årsregnskapet skal på samme måte som årsberetningen utgjøre en separat del, jf. Ot.prp. nr. 42 (1997–1998) punkt 11.5. Mens praksis for årsberetningen i noen grad har beveget seg i retning av fragmentering, presenteres årsregnskapet fortsatt samlet, med klart identifisert start og slutt. Det tilsier at forståelsen av «separat del» er ensartet for årsregnskapet, og det er nærliggende å legge til grunn samme forståelse for årsberetningen.

Relevant forskning på integrert rapportering og beslutningsnytte

Det er ikke identifisert forskning som direkte belyser spørsmålet om årsberetningen som et sammenhengende dokument, verken i Norge eller internasjonalt. Det foreligger imidlertid omfattende forskning på integrert rapportering i samsvar med IR Framework, herunder studier av i hvilken grad slik rapportering øker årsrapportens beslutningsnytte. Beslutningsnytte måles ofte gjennom tester av verdirelevans, det vil si i hvilken grad rapporteringen bidrar med relevant informasjon for investeringsbeslutninger.

I jurisdiksjoner hvor integrert rapportering er obligatorisk, er det dokumentert høyere verdirelevans og lavere kapitalkostnad, noe som kan indikere at en integrert årsrapport gir mer beslutningsnyttig informasjon (Barth et al., 2017; Songini et al., 2023).^[4] Der integrert rapportering er frivillig, er det vanskeligere å påvise økt beslutningsnytte (Dumay et al., 2016; Slack & Tsalavoutas, 2018).^[5] Det bør samtidig bemerkes at tester av verdirelevans og kapitalkostnad har metodiske begrensninger som mål på beslutningsnytte (Holthausen & Watts, 2001; Scott & O'Brien, 2019).^[6]

Intervjustudier med kapitalmarkedsaktører indikerer videre at frivillig integrert rapportering ikke nødvendigvis oppleves å øke beslutningsnyttien. Rapportene beskrives som for narrative, lite sammenlignbare og med mangelfull kobling mellom finansiell og ikke-finansiell informasjon, noe som reduserer nytten av integrert rapportering som grunnlag for investeringsbeslutninger (Slack & Tsalavoutas, 2018).

Det må også understrekes at den forskningen det vises til, i hovedsak er gjennomført på noterte foretak. Funnene vil derfor ikke nødvendigvis ha samme relevans for ikke-noterte foretak med andre brukergrupper og andre bruksformål. Samlet sett gir forskningen på integrert rapportering og beslutningsnytte ikke et entydig grunnlag for å konkludere med at integrert rapportering bør foretrekkes fremfor et format hvor årsberetningen er klart avgrenset og fremstår som et sammenhengende dokument.

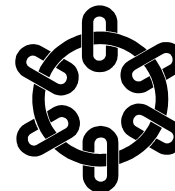
Signering av årsregnskapet og årsberetningen

Årsregnskapet og årsberetningen skal, som et sentralt formkrav, signeres av styret og daglig leder, jf. regnskapsloven § 2-12 og § 3-5. Bestemmelsen gjelder for hvert dokument og er viktig fordi den tydeliggjør ansvar og sikrer at styret og daglig leder er bevisst de opplysninger som gis. Dersom årsberetningen utgjør et sammenhengende hele, blir det enklere å knytte signatur til dokument.

Oppsummering

Rettskildene, dvs. regnskapsloven, forarbeidene til denne, og EU/EØS-reguleringen gir noen indikasjoner på at en har tenkt at årsberetningen skal presenteres som et separat dokument med en klar start og slutt, men bildet er ikke klart og entydig. NRS har derfor, i forlengelsen av dette, vurdert andre momenter av relevans for problemstillingen. Det er foretatt en samlet vurdering av rettskildegrunnlaget og effekten av fragmentert informasjon på nytten for brukerne av årsregnskapet, årsberetningen og øvrige deler av årsrapporten. Videre er den potensielle virkningen for revisors arbeid med kontroll av årsberetningen versus øvrige deler av årsrapporten, vurdert. Det er også lagt vekt på kravet om at årsberetningen signeres. I tillegg fremstår det som klart at forståelsen av hva som menes med «separat del» bør være likt for årsregnskapet og årsberetningen. Samlet har disse vurderingene gitt tilstrekkelig grunnlag til å fremme forslaget om å inkludere følgende krav i NRS 16:

«Årsberetningen skal utgjøre et sammenhengende dokument med en klar begynnelse og slutt.»

Ikrafttredelse

Endringene i NRS 16 gjelder med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2026 eller senere.

Hørings svar

Hørings svar ønskes levert per e-post til nrs@revisorforeningen.no. Høringsfristen er **12. juni 2026**.

Med vennlig hilsen

Norsk RegnskapsStiftelse

Anne-Cathrine Bernhoft (sign.)

Leder Regnskapsstandardstyret i NRS

^[1] ESRS 1 avsnitt 8 og 9 stiller krav til strukturen på bærekraftsrapporten. Som hovedregel skal rapporten presenteres samlet i en egen del av årsberetningen. ESRS 1 avsnitt 9.1 nr. 119 åpner for at opplysningskrav kan oppfylles ved henvisning til: a) andre deler av årsberetningen, b) finansregnskapet, c) redegjørelsen om foretaksstyring (dersom den ikke inngår i årsberetningen) eller d) lederlønnsrapporten. Innlemming ved henvisning forutsetter at vilkårene i nr. 120 er oppfylt. ESRS-standardene fastsettes av EU-kommisjonen som delegert rettsakt med hjemmel i bærekraftsrapporteringsdirektivet (endringsdirektiv til regnskapsdirektivet).

^[2] Tilsvarende endring av praksis er observert blant noterte foretak i Danmark (opplysninger gitt av representanter for Erhvervsstyrelsen primo juli 2025) og Sverige (opplysninger gitt av representanter for Bokföringsnämnden (primo desember 2025)).

^[3] Årsberetningen er ikke underlagt alminnelig revisjon. Revisors plikter er begrenset til å vurdere om årsberetningen omfatter de opplysningene som skal gis i henhold til gjeldende lovkrav, vurdere om årsberetning er konsistent med årsregnskap og om revisor, basert på kunnskapen opparbeidet gjennom revisjonen av årsregnskapet, har avdekket vesentlig feilinformasjon i årsberetningen, jf. revisorloven § 9-4 annet ledd. Pliktig bærekraftsrapportering skal attesteres med moderat sikkerhet, jf. revisorloven § 9-7 a. Øvrig informasjon i årsrapporten skal vurderes med hensyn på konsistens, jf. revisorloven § 9-4 tredje ledd om god revisjonsskikk og ISA 720.

^[4] Barth, M. E., Cahan, S. F., Chen, L., & Venter, E. R. (2017). The economic consequences associated with integrated report quality: Capital market and real effects. *Accounting, Organizations & Society*, 62, 43–64.

Songini, L., Pistoni, A., Comerio, N., & Tettamanzi, P. (2023). A decade of integrated reporting studies: State of the art and future research implications. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 36(9), 226–252.

^[5] Dumay, J., Bernardi, C., Guthrie, J., & Demartini, P. (2016). Integrated reporting: A structured literature review. *Accounting Forum*, 40(3), 166–185.

Slack, R., & Tsalavoutas, I. (2018). Integrated reporting decision usefulness: Mainstream equity market views. *Accounting Forum*, 42(2), 184–198.

^[6] Holthausen, R. W., & Watts, R. L. (2001). The relevance of the value-relevance literature for financial accounting standard setting. *Journal of Accounting and Economics*, 31(1–3), 3–75.

Scott, W. R., & O'Brien, P. (2019). *Financial Accounting Theory* (8th ed.). Pearson.